

stalten for Livsforsikring — altsaa noget over 3½ Mill., og ½ pCt. deraf vil jo være godt 17,500 Kr., hvilket allerede ikke er saa lidt. Derimod har det statistiske Bureau ikke kunnet give Oplysning om, hvor stort Beløb i Præmier de allerede her i Landet virkende udenlandske Selskaber have indkasseret i samme Tidsrum; jeg tør ikke have nogen Mening om dets Størrelse, men jeg antager og tør gaa ud fra, at det vil være tilstrækkeligt til at dække Statens Omkostninger ved Tilsynet, selv om man indskrænker det paa den Maade, som Ændringsforslag Nr. 10 angiver.

Jeg skal dernæst bemærke, at Lovforslaget gaar ud paa, at der ikke maa drives Livsforsikringsvirksomhed — bortset fra Statsanstalten for Livsforsikring — af andre end Selskaber med begrænset Ansvar — som det hedder, og Selskaber, hvis Medlemmer gensidig hæfte for Selskabets Forpligtelser, altsaa gensidige Selskaber. Udvalget har ment, at det vilde være hensigtsmæssigere og rigtigere i det hele at begrænse Adgangen til at udøve Livsforsikringsvirksomhed til Aktieselskaber og gensidige Selskaber, saaledes at hverken en enkelt Person eller flere Personer i Interessenskab skulle kunne udøve denne Næring og Virksomhed. Derom stilles Ændring under Nr. 3. I Forbindelse dermed staar ogsaa, at man antager det for rimeligt, at der maa gives en Bestemmelse om Aktiekapitalens Minimum; thi det kan ikke være nok, at man bruger Aktieselskabsformen, men Aktieselskabet skulde i og for sig ogsaa frembyde en rimelig Garanti. Derfor foreslaas i Ændringsforslaget, at den tegnede Selskabskapital ikke maa være mindre end ½ Mill. Kr., og at den indbetalte Del ikke maa være under 10 pCt. af Selskabskapitalen og i intet Tilfælde under 100,000 Kr. For gensidige Selskaber foreslaar man derimod at blive staaende ved, hvad Lovforslaget derom bestemmer, nemlig at der skal deponeres 50,000 Kr. i Værdipapirer.

Jeg bemærkede, at Adgangen til at drive Forsikringsvirksomhed her i Landet bør være i det væsentlige lige for danske og for udenlandske Selskaber. Det gaar ikke an at udelukke de udenlandske Selskaber, som i det hele staa paa et højt Trin, og som paa mange Maader ville kunne have god Indfyldelse paa Udviklingen af Livsforsikringsvirksomheden her i Landet. Det er altsaa af Hensyn til de forsikrede. Det er jo nemlig i det hele af Hensyn til de forsikrede, at Lovforslaget er kommet frem, og i deres Interesse, som

ville forsikres, er det, at der gives en saa god Adgang som muligt til at vælge mellem de forskellige Selskaber og søge at finde det, som passer bedst for hver især. Der er altsaa med Hensyn til Adgangen til at drive Livsforsikringsvirksomhed og med Hensyn til de Forhold, som i det hele knytte sig til denne Indretning, ikke anden Forskel mellem inden- og udenlandske Selskaber efter Udvalgets Forslag end den, at der indrømmes de danske Selskaber Stempelfrihed for deres Policer og øvrige Dokumenter, en Begunstigelse, som ikke er tiltænkt udenlandske Selskaber. Det forekommer Udvalget rimeligt og naturligt at gøre en saadan Forskel, som desuden har sine Forbilleder i Udlandet, hvor man i alt Fald paa flere Steder gør en saadan Forskel mellem udenlandske og indenlandske Selskaber. Derimod maa jeg gøre opmærksom paa et Punkt i Udvalgets Forslag, som er nyt med Hensyn til de udenlandske Selskabers Stilling her i Landet, nemlig Udvalgets Forslag om, at udenlandske Selskaber altid skulle have til Stede her i Landet en Kapital, der er stor nok til at kunne dække den beregnede saakaldte fornødne Formue, og endvidere et Beløb, der svarer til det sidste Aars Præmieindtægt, med andre Ord, man ønsker at stille danske, som forsikre sig her i Landet i udenlandske Selskaber, saaledes, at de kunne gøre Regning paa, at de ikke blot have den Adgang, som Lovforslaget giver dem, til at søge det udenlandske Selskab ved danske Domstole, hvis Dom Selskabet skal anerkende, men tillige have Adgang til at faa Dommen eksekveret, saa at der her i Landet bliver Fyldestgørelse for, hvad der ved endelig Dom er tilkendt de forsikrede. Derved gives der ikke de udenlandske Selskaber noget som helst Forspring fremfor de danske. Der har været ytret den Mening, at man ved at træffe en saadan Bestemmelse vilde give de udenlandske Selskaber et saadant Forspring, idet de kunde henpege paa, at der altid var deponeret tilstrækkelig Sikkerhed for Opfyldelsen af deres Forpligtelser, hvilket ikke skulde gælde for de danske Selskaber, og at de udenlandske derfor vare stillede bedre i Konkurrencen. Det forekommer mig ikke, at denne Betragtning kan gøres gældende, thi for de danske Selskaber gælder jo netop, at hele deres Formue skal være til Stede her i Landet og baade efter Lovforslaget og Udvalgets Forslag være anbragte mod en saadan Sikkerhed, som er foreskrevet for Anbringelsen af Umyndiges Midler.